

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kádár Zsófia jogtanácsos által képviselt(.....) felperesnek a Dr. Rövid Ügyvédi Iroda (....) által képviselt...(....) alperes ellen 2.592,192 euró és járulékai megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. július 31-én kelt 15.G.42.134/2012/12. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 (Ötszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes és a perben nem álló(jelenleg "felszámolás alatt") mint adós között 2005. április 6. napján bankhitelszerződés jött létre, a felperesi bank 6.020.000 euró összegű hitelkeretet biztosított az adós részére.

A bankhitelszerződés 3. pontja szerint az adósért a perben nem álló cég vállalt készfizető kezességet.

A felperes és az adós 2007. január 3-án a bankhitelszerződést módosította, annak 4.3. pontja szerint az alperes is készfizető kezességet vállalt az adós bankhitelszerződésből eredő fizetési kötelezettségeiért.

A készfizető kezesi megállapodás 1. pontja szerint a készfizető kezes tudomással bír arról, hogy a adós és a bank között 2005. április 6. napján bankhitelszerződés jött létre, melyet 2007. január 3-án módosítottak. A készfizető kezesi megállapodás a szerződés elválaszthatatlan részét képezi. A megállapodás 7. pontja szerint az abban nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv, a ... általános üzleti feltételei, valamint a pénzforgalomról és a bankhitelről szóló jogszabályok az irányadók.

A felperes és az adós a bankhitelszerződést 2010. május 28-án is módosította, a hitelkeretet 2.812.000 euróban határozták meg. A szerződés alapján a felperes és adós között 2010. május 28-án deviza kölcsönszerződés jött létre, melyben a kölcsön összegét 2.779.206 euróban állapították meg, annak lejáratát 2014. december 31. napjában.

Az adós határidőben nem tudott eleget tenni fizetési kötelezettségeinek, ezért a felperes 2010. október 21. napján azonnali hatállyal felmondta a deviza kölcsönszerződést.

A felperes az alperest, mint készfizető kezelést 2010. november 2-án szólította fel a teljesítésre, a felszólítás nem vezetett eredményre.

A felperes kereseti kérelmében alperes kötelezését kérte 2.592.192 euró, annak 2010. december 23-tól járó EURIBOR + 10%-os mértékű késedelmi kamatának, továbbá a perköltség megfizetésére. Hivatkozott a 2005. április 3-i bankhitelszerződésre, a 2010. május 28-i devizakölcsön nyújtásra, a 2007. január 3-i a készfizető kezességi szerződésre és az azonnali hatályú felmondásra. Az összegszerűség tekintetében kiemelte, 2010. október 21-ig az adós tőketartozása 179.206 euró volt, 2010. október 25-én a kölcsönszerződés szerinti késedelmi és ügyleti kamat megfizetésre került és 2010. december 23. napjáig további 187.015 euró tőketörlesztés történt.

Utalt a bankhitelszerződés részét képező általános szerződés feltételek 12. fejezet 12.7. pontjára, arra, az üzleti feltételeket az alperes angol és magyar nyelven is megismerhette, azokat a felperes honlapján tette közzé, bármelyik bankfiókjában tanulmányozható volt, s a kezesi szerződés egyértelműen előírta annak alkalmazását a nem szabályozott kérdésekben.

Az általános üzleti feltételek 12.7. pontja szerint, amennyiben a bank írásbeli értesítését az ügyfél által legutóbb megadott címre postai úton általános küldeményként küldi, annak kézhezvételét a küldemény feladását követő ötödik naptári napon vélelmezni kell még akkor is, ha az ügyfél azt bármilyen okból nem venné át. A bank által az ügyfél fenti címére tértivevényes és/vagy ajánlott vagy egyéb könyvelt levélpostai küldeményként postára adott értesítéseket, küldeményeket az ügyféllel közölnék, részére kézbesítettnek kell tekinteni akkor is, ha a küldemény ténylegesen kézbesíthető nem volt vagy arról a címzett nem szerzett tudomást, mégpedig az e küldeménynek az igazolt postára adása napjától számított 5. napon.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozva annak időelőttiségére, előadta, a felperes nem tudta igazolni, hogy az általa csatolt fizetési felszólítást átvette volna, s mivel a fizetési kötelezettség a fizetési felszólítás kézhezvételével áll be, a követelés

idő előtti. Szerződéskötéskor az ÁSzF nem került átadásra, azt nem tudta megismerni, el sem tudta fogadni.

Az elsőfokú bíróság a 2013. július 31-én kelt 15.G.42.134/2012/12. számú ítéletével a Ptk. 272.§ (1) bekezdése és 274.§ (1) bekezdése alapján kötelezte alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.592.192 eurót, ennek 2010. december 23-tól a kifizetés napjáig járó EURIBOR + 10%-os mértékű késedelmi kamatát, továbbá 1.850.000 forint perköltséget.

A határozat indokolása szerint az alperes nem vitatta a készfizető kezesi szerződés létrejöttét, az adóssal kötött deviza kölcsönszerződés érvényes felmondását. A felperes bizonyította, hogy az alperes részére a készfizető kezesi szerződésben megadott címre könyvelt levélpostai küldeményként angol és magyar nyelven is megküldte a 2010. november 2-án kelt fizetési felszólítást. Alperes által sem vitatottan a bankhitelszerződés részét képező hatályos általános üzleti feltételek akként rendelkeztek, könyvelt levélpostai küldeményként az ügyfél által megadott címre postára adott értesítéseket a postára adástól számított 5. napon kézbesítettnek kell tekinteni. A felperes által hivatkozott kézbesítésre vonatkozó szerződési feltételek általános szerződési feltételek, az általános üzleti feltételek nem vitásan a felperes és a perben nem álló adós bankhitelszerződésének képezték elválaszthatatlan részét, azonban a felperes és az alperes között létrejött készfizető kezesi szerződés 1. pontja szerint a készfizető kezesi megállapodás is a bankhitelszerződés elválaszthatatlan része.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, a készfizető kezesi szerződés 2. pontja szerint az alperes nyilatkozott, hogy a bankhitelszerződés tartalmát, annak valamennyi rendelkezését megismerte és tudomásul vette. Ezzel a felperes bizonyította a Ptk. 205/B. §-a szerint, hogy az általa hivatkozott általános üzleti feltételeket alperes részére megismerhetővé tette. A kezesi szerződés 7. pontja szerint a nem szabályozott kérdésekben a felperes általános üzleti feltételei az irányadóak és ezt alperes ugyancsak a kezesi szerződés aláírásával tudomásul vette, az általános üzleti feltételeket kifejezetten elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a GK 37. számú állásfoglalásban foglaltak felhívása mellett marasztalta az alperest a Ptk. 301.§, a bankhitelszerződés 2. fejezet 14. pontja és az általános üzleti feltételek 10. és 2. pontja alapján késedelmi kamat fizetésére, valamint a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján perköltség fizetésére kötelezte.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. A per megszüntetését és az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Megismételve a felperesi követelés időelőttiségevel kapcsolatos előadását, utalt arra, a fizetési felszólítás szabályszerű kézbesítése elmaradt, a felperes által a keresetlevél mellékleteként csatolt feladójegyzékből nem állapítható meg, hogy a fizetési felszólítást átvette, a felpereshez az átvételt alátámasztó irat nem érkezett vissza. A feladójegyzék nem alkalmas a fizetési felszólítás általa történt átvételének

igazolására, a jogkövetkezmények pedig a kézhezvétellel állnak be és öt napon belüli teljesítés szükséges.

Az általános szerződési feltételek nem alkalmazhatók, ebben a körben ugyancsak a GK 37. számú állásfoglalásra és a Ptk. 205/B. §-ára hivatkozva kifejtette, hibás az az ítéletben foglalt következtetés, hogy mivel az általános szerződési feltételek a bankhitelszerződés és a deviza kölcsönszerződés részét képezték, ezért a felek közti megállapodás részét is képezik. Az előbbiek és a megállapodás nem ugyanazon felek közt jött létre.

Állította, a bankhitelszerződés 8.2. pontja szerint az adós és a felperes között létrejött bankhitelszerződés részévé vált az ÁSZF, az ítélet következtetésével szemben azonban abból, hogy az adós az ÁSZF-et átvette elolvasta és elfogadta, nem következik, hogy azt ő elfogadta. A megállapodásban az ÁSZF-re vonatkozóan a 7. pontban van utalás, mely kimondja, a megállapodásban nem szabályozott kérdésekben a Ptk., az ÁSZF és pénzforgalomról, bankhitelről szóló jogszabályok az irányadók. Nem helytálló az elsőfokú bíróság érvelése, mely szerint a megállapodás 1. és 2-es pontjából levezethető lenne az ÁSZF és annak 12.7. pontja alkalmazása, a megállapodás 1.2. pontjai csupán utaltak a kezességi kötelezettségvállalás alapját képező jogügyletre. A megállapodás 2. pontjának azon részre, mely szerint az alperes a bankhitelszerződés rendelkezéseit megismerte és tudomásul vette, nem értelmezhető az ÁSZF-re is kiterjedően, az a részére nem került átadásra, nem fogadta el és nem ismerte meg, csak az adós.

A felperes vele szemben az ÁSZF-re csak akkor hivatkozhatna, ha a megállapodásban mint a bankhitelszerződés alanyaitól eltérő szerződő felek közt létrejött szerződésben is beillesztett volna egy, a bankhitelszerződés 8.2. pontnak megfelelő szöveget, mely szerint a részére átadta az ÁSZF egy példányát, azt ő megismerte és elfogadta. A megállapodás még az ÁSZF megismerhetőségének helyére sem tartalmaz utalást. A felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy alperes az ÁSZF-et megismerte és elfogadta, de azt bizonyítani nem tudta. Az ÁSZF nem válhatott a megállapodás részévé, ezért az ÁSZF és annak 12.7. pontja sem alkalmazható vele szemben, így a fizetési felszólítás szabályszerű igazolt kézbesítése sem bizonyított, ezért a követelés idő előtti, a Pp. 157.§ a) pontja alapján a pert meg kellett volna szüntetni.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását és alperes perköltségben marasztalását kérte.

Előadta, az alperesi előadással szemben bizonyította, hogy az általános üzleti feltételek a készfizető kezesi megállapodás részévé váltak, lehetővé tette, hogy az alperes az általános üzleti feltételeket megismerje, magyar és angol nyelven mindenkor közzétette a honlapján, minden bankfiókban kihelyezte. A Ptk. 205/B. § nem azt írja elő, hogy ellenőrizni kell annak másik fél általi megismerését, csak azt, lehetővé kell tenni, hogy megismerhesse.

Vitatta a fellebbezés azon részét, mely szerint őt terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes megismerte az általános üzleti feltételeket. Csak azt kellett bizonyítania, hogy az általános üzleti feltételek megismerését lehetővé tette, igazolta azt is, a készfizető kezesi megállapodás 7. pontja szerint a nem szabályozott kérdésekben

az általános üzleti feltételek az irányadók. A bankhitelszerződés 8.3. pontja és a készfizető kezesi megállapodás 1. pontja szerint is a készfizető kezesi megállapodás a bankhitelszerződés elválaszthatatlan részét képezi, a 2. pontja szerint pedig a bankhitelszerződés tartalmát, annak rendelkezéseit alperes megismerte és tudomásul vette, az általános üzleti feltételek készfizető kezességi szerződés részévé válását kifejezetten elfogadta. Mind a Ptk. 205/B.§ (1) bekezdésének, mind a GK 37. számú rendelkezésének megfelelően járt el. A kézbesítési vélelem és az általános üzleti feltételek a szerződés részét képezik, így alperes keresete szerinti marasztalását kérte.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

Az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 205.§ (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

A 205/A.§ (1) bekezdése alapján általános szerződési feltételnek minősül az a szerződési feltétel, amelyet az egyik fél több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre meghatároz, és amelyet a felek egyedileg nem tárgyaltak meg.

A 205/B.§ (1) bekezdése kimondja, az általános szerződési feltétel csak akkor válik a szerződés részévé, ha alkalmazója lehetővé tette, hogy a másik fél annak tartalmát megismerje, és ha azt a másik fél kifejezetten vagy ráutaló magatartással elfogadta.

A fenti jogszabályi rendelkezések, a 2007. január 3-án kelt készfizető kezesi megállapodás 1. és 7. pontja, illetve az általános üzleti feltételek 12.7. pontja alapján a felek jogvitájában az ÁSZF és annak kézbesítésre vonatkozó szabályai hatályosultak, amint azt az elsőfokú bíróság is helytállóan megállapította, így pedig a felperes által az alperesnek megküldött fizetési felszólítást kézbesítettnek kell tekinteni. Ennek folytán a kereset időelőttiége nem állapítható meg, a per megszüntetésének sem volt helye.

Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, az alperes az eljárás során nem vitatta, hogy a felperes érvényesen felmondta az adóssal kötött devizakölcsön szerződést, a tartozása egy összegben esedékessé vált, a felperes pedig bizonyította, hogy az általános üzleti feltételeket az alperes részére megismerhetővé tette. A készfizető kezesi megállapodás aláírásával, alperes részéről azok elfogadásával, illetve a bankhitelszerződés felmondásával beállt az alperes Ptk. 272.§ (1), illetve 274.§ (2) bekezdése szerinti készfizető kezesi felelőssége.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, melynek folytán köteles a felperes javára a Pp. 78.§ (1) bekezdése és 239.§-a alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdésére alapítottnan megállapítható mérsékelt jogtanácsosi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2013. december 13.

. Rózsa Éva s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana

írnok